

ikke at betegne denne Post som kalkulatorisk, be-
reder man Banfskeligheder i Fremtiden baade for
Statsrevisionen og for kommende Ministre, lige-
som vi ogsaa kunne berebe Banfskeligheder for
Thinget her, hvor man dog søger at bevare en
vis Kontinuitet. Tillige vil jeg gjøre opmærksom
paa, at her dreier det sig om en Sag, hvor der
er Tale om at udfylde Mangler, som ikke kunne
udfyldes saa aldeles pludselig, som hvis der var
Tale om Levnetsmidler, Klædningsstykker og Lig-
nende, som meget hurtigt kunde anstafes, men her
er Tale om Raamateriale, Remonter, som skulle
tilrides, uddannes til i Krig brugelige Heste, og
naar man rykker i Krig med saadanne raa Heste,
som ikke ere uddannede, er Følgen deraf, at der
vil snart komme Huller. Et slikt Hul er ikke
alene en Hest mindre, det er en Hest og en Mand
mindre, ja, som oftest en Hest og 2 Mand mindre
i kortere eller længere Tid, fordi der maa en
Mand til at føre den syge Hest. Dette skal jeg
ganfke kort indskrænke mig til. Jeg agter ikke at
stemme mod Vædringsforslaget, men jeg agter at
afholde mig fra at stemme, og som sagt indtræn-
gende bede det ærede Udvalg om at tage denne
Sag under Overveielse inden 3die Behandling.

Ordføreren (Berg): Jeg kunde fortsætte
og følge den ærede Krigsminister i en yderligere
Udvikling af Flertallets Stilling til de forskjellige
Spørgsmaal, som her ligge for, men da jeg tror,
at baade den ærede Krigsministers Stilling til For-
slagene, saavel som Flertallets, og, hvor Mindre-
tallet inbtager et særligt Standpunkt, ogsaa Min-
dretallets gennem Udtalelser fra det ærede Med-
lem for Præstø Amtis 1ste Valgkreds (Scavenius)
er den Del af Thinget, som har været nærvæ-
rende, temmelig klart, tror jeg, at jeg gjør hele
Thinget en Tjeneste ved at indstille disse Spørgs-
maal til Doms. — Jeg skal med Hensyn til
Spørgsmaalet under Nr. 87, et Spørgsmaal,
som det forekommer mig, at Ministeren efter sine
Udtalelser yderligere kunde opgive Udvalget nye
Oplysninger om, lige, at jeg tør antage at være
i fuld Overensstemmelse med mine Medforslags-
stillere, naar jeg gaar ind paa at udsætte dette
Spørgsmaals Afstemning, for saa vidt de nye Op-
lysninger ikke skulde gjøre Flertallet tilbøjeligt til
at frasalbe Forslaget, til 3die Behandling, og idet
jeg derfor blot skal nedlægge Indsigelse imod, at
der skal være Tale om nogen Uæfærdighed eller
beslige, som vi skulde gjøre ved at vedtage For-
slaget — derom kan der ingen Tale være, det er for-
melt berettiget — skal jeg tillade mig paa egne og
Medforslagsstilleres Begne at tage Forslaget Nr.
87 tilbage.

Da Ingen optog det saaledes frasalbne
Forslag, var det bortfaldet.

Ordføreren (Berg): Jeg skal endnu med

Hensyn til det nye Spørgsmaal under Nr. 89
sige, at jeg ikke er ganfke enig med den ærede
Minister i, at det vil være nødvendigt at gjøre
noget Eignende, f. Ex. hvis man i Tilfælde af
Krigsberedskab maatte indkalde visse Udbelinger;
thi saadan Indkaldelse er jo ganfke naturligt for-
udsat i Hæveloven og ligger endog udenfor dette
Tilfælde. For Resten gjorde den ærede Minister,
saa vidt jeg forstod ham, ikke bestemt Modstand
derimod. — Der er kun et Spørgsmaal, som jeg
er forpligtet til at nævne, det er med Hensyn til
Remonteringen, saa meget mere som den ærede
Ministers Udtalelse der har fundet Støtte saavel
hos det ærede Medlem for Præstø Amtis 1ste
Valgkreds (Scavenius) som det ærede Medlem fra
Sorrens (Bajer). Den ærede Minister har ikke
engang bestemt udtalt sig i den Retning, men kun
berørt Muligheden deraf, hvorimod de ærede Med-
lemmer have udtalt det som deres Opfattelse, at
Beløbet til Remontering skulde være kalkulatorisk.
Jeg skal da bemærke, at, hvad der kan staa i Stats-
revisionens Betænkning, gjælder ikke i nærværende
Tilfælde; fordi Rigsdagen har ladet en eller anden
Yttring i Statsrevisionens Betænkning hengaa uden
Dmte, derfor har Rigsdagen ikke erkjendt denne
Udtalelse som rigtig eller for at være rigtig i
Bevillingsager. Det skal jeg for det Første bestemt
hævede, og dernæst er det en Selsfølge, at Stats-
revisionen med Hensyn til Bevillingsager aldeles
ingen Myndighed har, det er et Spørgsmaal, som
ligger aldeles uden for Statsrevisionens Nesfort,
saa vi maa henholde os til: Svad har Bevil-
lingsmyndigheden udtalt, og hvilken Forstaaelse
der mellem Bevillingsmyndigheden og Administra-
tionen? I den Henseende er det for ikke at tage
flere Eksempler tilstrækkeligt at oplyse, at Krigs-
ministeren ved Skrivelse af 28de Januar 1875
søgte og fik en særlig Bevilling af 56,700 Kr.
for at udfylde de 70 vakante Numre i Hestebe-
standen. Hvorfor søgte Ministeriet en særlig Be-
villing ud over det, der var bevilget paa den aar-
lige Finantslov? Naar det kunde antages, at den
bevilgende Myndighed maatte gaa ud fra, at Be-
løbet var kalkulatorisk, saa var jo en særlig Be-
villing aldeles ikke nødvendig til at udfylde de
vakante Pladser. Sagen var ganfke simpelt den,
at det er en begrændset Bevilling, isølge den kan
der kjøbes paa rimelig Maade; naar Priserne ikke
stige saa høit, at man maa anse det for uforsvar-
ligt, kan der indkjøbes til de ordinære Priser inden
for dette Beløbs Grændser. Skulde det da vide
sig, at Hestebestanden havde saa store Mangler,
at de aarlige Bevillinger ikke vare tilstrækkelige,
maatte man gaa samme Vej som i 1875 og søge
en særlig Bevilling. Jeg vil bede om, at vi
blive ved den Fremgangsmaade, som vi hidtil
have fulgt, og ikke af en eller anden Yttring i
Statsrevisionens Betænkning — hvor vel over-
veiet den end fra et andet Standpunkt kan være,
— labe os drage bort fra de særlige Regler for